

„Jó dolgokra kell gondolni, azok a magasba emelnek, a szörnyűek pedig visszahúznak a földre!”

Egy gyermekkorunkat meghatározó meséből, a Pán Péterből idézve köszöntöm a tisztelt jelenlévőket és titeket, kedves végzősök!

A mai nap kizárólag a tiétek. Rólatok szól, ahogyan az év eddigi napjai is, hiszen idén mindenből megtapasztaltátok az utolsót. Az utolsó félévi megírását, az utolsó éjszakázást egy házi olvasmány leadási határideje előtt, az utolsó bulit, ahová még licistaként mehettetek el. A mai nap tizenkét élménydús év méltó lezárása, az ünnepség, mely biztosan kettős érzelmeket vált ki belőletek.

Erre a kettősségre alapozva szeretném bennetek feleleveníteni az iskolai éveitek alatt szerzett tapasztalatokat, melyek lehet, hogy észrevétlenül építettek be valamit értékrendetekbe, hozzájárulva ahhoz, akivé váltatok. A tizenkét év alatt voltatok izgalomtól nyugtalan elsősök, élményekre vágyó nyolcadikosok és mindent megkérdőjelező licisták. Amikor megfogalmazódott bennetek a kérdés, hogy mi értelme is van ennek az egésznek, legtöbbször lehet, hogy válasz nélkül maradtatok, de ennek ellenére, a Sohaországba vezető út nélkül is megtaláltátok azokat a felemelő érzéseket, melyek kitartásra ösztönöztek titeket. Ezek életek azon mozzanatai voltak, melyek tudat alatt formáltak titeket önmagatokká, melyek értékeket csempészték szívetekbe, melyek alátámasztották, hogy érdemes felnőni, érdemes megélni a kudarokat is, érdemes élni.

Számos nehézséggel birkóztatok meg. Gondolok itt akár egy memoriter megjegyzésére azon az órán, melynek végén már sorra kerültetek, vagy egy olyan dolgozat megírására, melyről teljesen elfeledkeztetek, de az ötletek sokaságára is, melyekkel egy-egy szorult helyzetben sikerült megoldást találnotok. Lehet, hogy néhány tananyag szenvedés volt számotokra, és lehet, hogy az iskolai rendezvények elcsépeletté váltak, de ezek által olyan közösségi szellemre és tudásra tettetek szert, mely biztosan hasznokra lesz a későbbiekben is.

Csiky Gergely Főgimnázium, Arad, 2022

A középiskolai tanulmányok befejezése mindannyiótok számára nagy lépés a saját élet felé vezető úton. Azt szokták mondani, hogy a ballagás napja az elválásé és a bánattól könnyes szemeké, én ezzel azonban csak részben értek egyet. Az elválást mindig egy új ismeretlen megismerése követi, mely során rengeteg új helyzetbe fogtok majd kerülni, de hiszem, hogy az itt szerzett alapok elegendőek lesznek ahhoz, hogy képesek legyetek minden elétek álló akadályon keresztüllépni.

A mai nap után részese lesztek iskolánk történelmének, ám mégsem szakadtok el tőle teljesen, hiszen az itt átélt kalandok ide láncolják szívetek kis darabkáját. Az iskolában töltött idő nemcsak ismétlődő események sorozata volt, hanem érzelmek színes kavalkádja is. Ezek az évek az életre szóló barátságok kialakulását és a felejthetetlen emlékek gyűjtését is magukba foglalják, de az első csalódásokkal való találkozást is. Remélem, sosem fogjátok elfelejteni az együtt töltött négy évet, melyet csikys diákként töltöttetek, még akkor sem, ha továbbléptek és ezerfelé mentek. Használjátok ki azt a kevés időt, ami még közös számotokra, tegyetek azért, hogy erősebb legyen köztetek a kapcsolat, mint az épület, ami összezárt titeket.

A Csiky Gergely Főgimnázium XI. osztályos diákjai nevében azt kívánom, hogy legyetek azok, akik szeretnétek, igyekezzetek megtalálni a Sohaországgra jellemző felszabadultságot és boldogságot, kamatoztatva az iskolai éveitek során megszerzett értékeket is. Sok sikert kívánunk a továbbiakban!

*Szabó Sára,
XI. A osztályos tanuló*